

Sygn. akt V U 614/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 23 sierpnia 2018 r.

znak (...)

oddala odwołanie

sędzia Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt V U 614/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2018 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy Z. P. prawa do uznania okresu zatrudnienia od 31 sierpnia 1966 r. do 30 czerwca 1967 r. jako okresu pracy górniczej, wskazując w uzasadnieniu, że wskazany okres zatrudnienia nie został udowodniony żadnymi dokumentami. Organ rentowy podniósł, że okres zatrudnienia od 31 sierpnia 1966 r. do 30 czerwca 1967 r. został przyjęty do przebiegu ubezpieczenia, natomiast nie został zaliczony jako praca górnicza, ponieważ wnioskodawca wykonywał w tym okresie prace na powierzchni.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył Z. P., wnosząc o uznanie stażu pracy od 31 sierpnia 1966 r. do 30 czerwca 1967 r. jako okresu pracy górniczej, pod ziemią oraz o odpowiednie przeliczenie wysokości emerytury. Wnioskodawca wniósł także o zasądzenie od organu na rzecz wnioskodawcy kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zaskarżonej decyzji zarzucił dowolną ocenę materiału dowodowego polegającą na błędnym uznaniu przez organ, że brak jest podstaw do zaliczenia wnioskodawcy okresu pracy od dnia 31 sierpnia 1966 r. do dnia 30 czerwca 1967 r. jako okresu pracy górniczej, w sytuacji, gdy ze znajdujących się w sprawie dokumentów, a w szczególności ze świadectwa pracy z dnia 28 stycznia 2016 r. Nr (...) z którego wprost wynika fakt wykonywania przez wnioskodawcę

pracy pod ziemią, na stanowisku górnika oraz pozostałych świadectw pracy, z których wynika, że w spornym okresie wnioskodawca pracował jako górnik-elektryk, co implikuje wykonywanie pracy pod ziemią.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy :

Wnioskodawca Z. P. urodził się w dniu (...)

Wnioskodawca ukończył w 1966 r. naukę w (...) Szkole (...)(...) w C..

Następnie podjął w dniu 1 września 1966 r. zatrudnienie w (...) w Zakładzie (...) na stanowisku górnik-elektryk na stażu. Na tym stanowisku wnioskodawca był zatrudniony do dnia 31 maja 1967 r.

Po zakończeniu wstępnego stażu pracy na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu pismem z dnia 20 czerwca 1967 r. wnioskodawca został przyjęty z dniem 1 czerwca 1967 r. na stanowisko rzemieślnika II klasy – górnika elektryka w Zakładzie (...) w Zakładach (...).

W dniu 29 września 1994 r. wydano świadectwo pracy, w którym stwierdzono, że wnioskodawca był zatrudniony w (...) w L. od dnia 1 września 1966 r. do dnia 31 maja 1967 r. na stanowisku górnik elektryk na stażu na powierzchni.

Na podstawie m.in. ww. świadectwa pracy organ rentowy wydał w dniu 23 grudnia 1996 r. decyzję o przyznaniu wnioskodawcy emerytury od dnia 16 grudnia 1996 r., tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego.

W dniu 27 czerwca 2018 r. wnioskodawca złożył wniosek o uwzględnienie mu okresu zatrudnienia w (...) od 31 sierpnia 1966 r. do 30 czerwca 1967 r. na stażu jako okresu pracy górniczej, wskazując, że pracował pod ziemią jako elektryk.

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2018 r. – zaskarżoną w niniejszej sprawie – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., odmówił wnioskodawcy Z. P. prawa do uznania okresu zatrudnienia od dnia 31 sierpnia 1966 r. do dnia 30 czerwca 1967 r. jako okresu pracy górniczej, wskazując w uzasadnieniu, że wskazany okres zatrudnienia nie został udowodniony żadnymi dokumentami.

dowód: - dokumenty z akt emerytalnych wnioskodawcy, w tym: świadectwo pracy z dnia 29 września 1994 r., decyzje organu rentowego z dnia 23 grudnia 1996 r.,

-akta osobowe dotyczące okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w L.:

a) od 01.09.1966 r. do 31.05.1967 r., w tym karta pracownicza Z. P.,

b) od 01.06.1967 r. do 15.04.1997 r.,

- pismo dyrektora naczelnego ds. zarządzania zasobami ludzkimi (...) S.A. w L. z dnia 07.05.2019 r. wraz z załączonym zaświadczeniem z dnia 06.05.2019 r. nr (...) dot. przebiegu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w L.,

- przesłuchanie wnioskodawcy k. 25, e-protokół z 24.04.2019 r. 00:05:35 i nast.

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie nie jest zasadne.

W rozpoznawanej sprawie Z. P. domagał się uznania okresu zatrudnienia od 31 sierpnia 1966 r. do 30 czerwca 1967 r. w (...) w Zakładzie (...) na stanowisku górnik-elektryk na stażu jako okresu pracy górniczej.

Stosownie do art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;
- 2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;
- 3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;
- 4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalini;
- 5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalini i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;
- 6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;
- 7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;
- 8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;
- 9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Stosownie do ust. 2 cytowanego artykułu za pracę równorzędną z pracą górniczą uważa się:

- 1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;
- 2) zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

Analizując zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie ma w ocenie Sądu podstaw do uznania, że wnioskodawca wykonywał w okresie od 31 sierpnia 1966 r. do 30 czerwca 1967r. pracę górniczą zgodnie z zacytowanymi przepisami.

W pierwszej kolejności podnieść trzeba, że zakład pracy wnioskodawcy w świadectwie pracy z dnia 29 września 1994 r. dotyczącym spornego okresu, wskazał, że wnioskodawca pracował od 1 września 1966 r. do 31 maja 1967 r. na stanowisku górnika-elektryka na stażu na powierzchni. To świadectwo pracy stało się podstawą do wydania przez organ rentowy w dniu 23 grudnia 1996 r. decyzji o przyznaniu wnioskodawcy emerytury od dnia 16 grudnia 1996 r. Natomiast wniosek o zaliczenie do stażu górniczego okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) od 31 sierpnia 1966 r. do 30 czerwca 1967 r. wnioskodawca złożył dopiero w dniu 27 czerwca 2018 r., na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Legnicy w sprawie o sygn. akt V U 251/18.

Analiza akt osobowych wnioskodawcy dotyczących zatrudnienia Z. P. najpierw w spornym okresie w (...) od 01.09.1966 r. do 31.05.1967 r. a następnie w (...) od 01.06.1967 r. do 15.04.1997 r. prowadzi do wniosku, że świadectwo pracy z dnia 29 września 1994 r. było prawidłowe i uwzględniało charakter pracy wnioskodawcy. Wnioskodawca podjął zatrudnienie w (...)w dniu 1 września 1966 r. na stanowisku górnik-elektryk na stażu po ukończeniu (...) Szkole (...).(…) w C.. W okresie pracy powoda na stanowisku górnik-elektryk na stażu obowiązywała ustawa z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 1 niniejszej ustawy młodocianym była osoba, która ukończyła 14 lat, a nie przekroczyła 18 lat życia. Zatem w momencie podjęcia pracy wnioskodawca był młodocianym w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy, co zostało również wskazane w karcie obiegowej przyjęcia powoda do pracy. Wnioskodawcę obejmowały zatem wszelkie ograniczenia w czasie i rodzaju wykonywanej pracy wynikające ze statusu pracownika młodocianego. Nadto wnioskodawca jako pracownik na stażu przeszedł cały program szkolenia, który zakończył się złożeniem egzaminu po zakończeniu stażu, którego pozytywny wynik został stwierdzony pismem z dnia 20 czerwca 1967 r. Dopiero po zdaniu egzaminu po zakończeniu stażu wnioskodawca został na stałe zatrudniony na stanowisku rzemieślnika II klasy – górnika elektryka. Przede wszystkim jednak na znajdującej się w aktach osobowych dotyczących spornego okresu karcie pracy Z. P. przy informacji o zatrudnieniu w (...) w charakterze górnika-elektryka na stażu w okresie od 1 września 1966 r. do 31 maja 1967 r. znajduje się adnotacja „pow.”, wskazująca, że wnioskodawca wykonywał w tym okresie pracę na powierzchni. Na podstawie tej adnotacji zakład pracy wnioskodawcy wystawił mu ww. świadectwo pracy z dnia 29 września 1994 r., które stało się podstawą decyzji organu rentowego z dnia 23 grudnia 1996 r. o przyznaniu emerytury. Karta pracy była wypełniana przez zakład pracy w okresie gdy wnioskodawca wykonywał pracę i jest w ocenie Sądu wiarygodnym dowodem w sprawie. Nie były w ocenie Sądu zasadne zarzuty wnioskodawcy, że z dokumentu tego nie wynika, aby praca w spornym okresie nie była wykonywana na powierzchni albowiem skrótowy zapis „pow.” w ocenie Sądu jednoznacznie oznacza pracę na powierzchni. Nadto wnioskodawca powoływał się na świadectwo pracy z dnia 28 stycznia 2016 r., stwierdzające, że wnioskodawca od 1 września 1966 r. do 31 maja 1967 r. wykonywał pracę pod ziemią. Wskazać jednak trzeba, że to świadectwo pracy zostało sporządzone po upływie bardzo długiego okresu od zatrudnienia wnioskodawcy i zostało anulowane przez pracodawcę zaświadczeniem z dnia 6 maja 2019 r. jako niezgodne z dokumentacją znajdującą się w aktach osobowych wnioskodawcy. Wnioskodawca nie wykazał w żaden sposób, że w spornym okresie wykonywał pracę pod ziemią, nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów z zeznań świadków ani dokumentów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie nie było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, wobec czego pozbawione uzasadnionych argumentów odwołanie Z. P. podlegało oddaleniu, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.